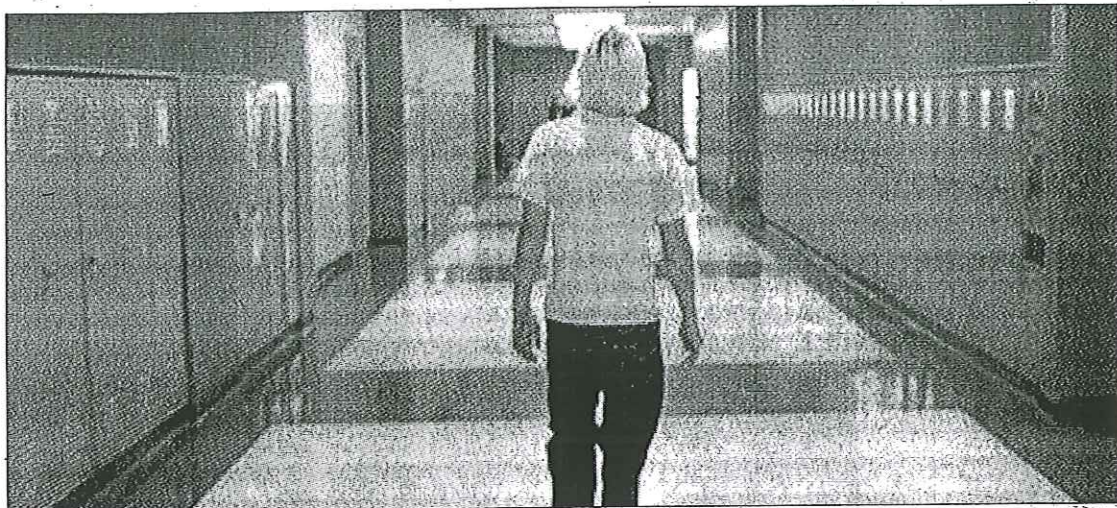

'Elephant', de Gus van Sant, una de les projeccions previstes aquesta temporada.

El Cineclub de la Seu aposta pels llenguatges més innovadors

Proposa un nou cartell que va de Serguei Eisenstein a Gus van Sant

REDACCIÓ
Andorra la Vella

El Cineclub de la Seu es decanta en la programació de la nova temporada pel cinema experimental i els llenguatges més innovadors: dels que van plantejar clàssics com Serguei Eisenstein a les propostes de Gus van Sant. Una programació que va arrencar anit, amb *Hollywood Talkies*, una

producció de Getsemaní i Eddie Saeta que evoca la història d'un grup d'actors espanyols que, a la fi dels anys vint, van partir cap als Estats Units per convertir-se en estrelles.

Pel que fa a la festa de programació, el dia 14 vinent es projectaran *Staroye i Novoye* (a l'institut Joan Brudieu), de Serguei Eisenstein (URSS, 1929). La setmana següent serà el torn de *Powaq-*

qatsi (cinemes Guiu), de Godfrey Reggio (EUA, 1988), un film que inclou música del minimalista Philip Glass. El dia 21, *Elephant* (Guiu), de Gus van Sant (EUA, 2003). Completaran el cartell *Submarine* (dijous 28 de febrer, a la sala 1 de cinemes Guiu), de Richard Ayoade (Regne Unit, 2010), i una sessió amb els millors curtmetratges dels premis Gaudí del 2011.

09/02/2013 Pàuli d'ANDORRA

INICIATIVES

L'Escola d'art de la Seu d'Urgell ofereix vuit tallers

|| EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL

L'Escola Municipal d'Art de la Seu d'Urgell ha organitzat un total de vuit tallers que van des de la cistelleria, a la fabricació d'objectes de cartró reciclat, a l'aquarella, la ceràmica, el tapís, passant per la fabricació de nines, la fotografia digital i el photoshop.

Aquests tallers s'inicien a partir d'avui i s'impartiran en 12 sessions cadascun. Tothom que vulgui prendre part en algun d'aquests tallers cal que faci la seva inscripció fins dimecres 6 de febrer, si ho fa telemàticament, i fins l'11 de febrer si la vol formalitzar de manera presencial. El preu de cada taller és de 90 euros.

El de cistelleria tindrà lloc els divendres, de les 16.30 a les 18.30 hores i anirà a càrrec de la Leonor Jiménez. El de fabricació d'objectes de cartró reciclat es farà els dilluns i dimecres de les 16.30 a les 18.30 hores, o bé, de les 19 a les 20.30 hores, i estarà dirigit per Cathy Verbeke. El taller d'aquarella l'impartirà l'Albert Viladés i les classes seran els divendres de les 19 a les 20.30 hores. El de ceràmica, impartit per Carme Invernón, tindrà lloc els dilluns i dimecres. ≡

11/02/2013
el periòdic
d'ANDORRA

X Un ferit lleu en un accident a la gasolinera de la Seu

■ LA SEU. Una persona va resultar ferida lleument en un accident a l'entrada oest de la Seu. L'accident va obligar a aturar el trànsit i va provocar que els vehicles es desviessin per l'interior de la capital urgellenca i de Castellciutat. Els fets es van produir pels volts d'un quart de set de la tarda a la confluència de l'avinguda del Valira i la carretera N-260, al costat de la benzinera de la Seu.

09/02/2013 diari d'ANDORRA

ERC de la Seu busca un pacte per la sobirania també amb el PSC

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ El grup municipal d'ERC a l'Ajuntament de la Seu ha presentat una moció per al ple d'aquest vespre en què es demana al consistori que doni suport a la declaració de sobirania i dret a decidir per part del Parlament. A la presentació de la moció s'hi ha sumat el grup de CiU i el d'ICV. També s'hi podria incorporar el de PSC-Progrés Municipal, que en les últimes setmanes s'hi ha posicionat a favor, segons els responsables d'ERC. Això podria desvincular el grup municipal del PSC de la posició adoptada per la direcció nacional.

11/02/2013 regió 7

La Seu recupera el passat patrimonial de la vall de la Vansa

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

■ L'antropòloga Camila del Már-mol va presentar divendres a l'Espai Ermengol de la Seu el seu llibre *Pasados locales, políticas globales*, un estudi sobre els processos de patrimonialització de la vall de la Vansa i Tuixén. L'acte, organitzat per l'Ajuntament i el Consell, va tenir la participació del catedràtic Joan Frigolé i de l'historiador local Carles Gascon.

11/02/2013 regió 2

Joan Ganyet

ARQUITECTE

»Testimoni privilegiat del desenvolupament de la ciutat
Va ser elegit alcalde de la Seu, on va néixer el 1946, un any després dels aiguats del 1982.
Ara ha presentat un llibre, del qual n'és coautor, sobre aquell tràgic episodi.

“Cal adequar el relat socialista al present”

Aiguats! parla de les inundacions, però sobretot parla de la transformació de la ciutat.

Hi ha el relat dels dies d'emergència a la ciutat, a tota la comarca i a Andorra, en què la resposta ciutadana va ser magnífica, i també s'explica de manera molt detallada el procés de reconstrucció posterior.

I la canalització del riu, plantejada i ajornada durant molts segles.

Hi ha documents de l'any 1030 que ja en parlen, de la necessitat de canalitzar el Segre. Crec que si es va fer després del 1982 va ser perquè la ciutat tenia un projecte clar per al territori que va conciliar la col·laboració de l'Estat per dur-lo a terme.

L'altra gran transformació va ser el Parc del Segre

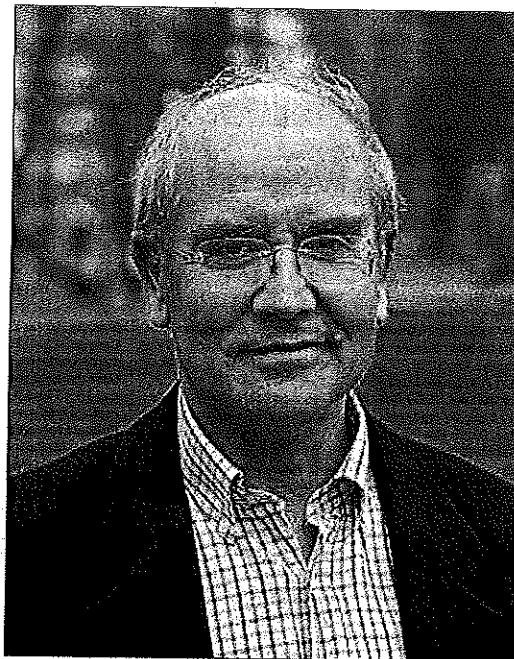
Es va aconseguir un gran parc agrari i de lleure de 180 hectàrees (que va situar la Seu al món arran dels Jocs Olímpics) gràcies que el pla urbanístic aprovat el 1980 ja preveia un parc fluvial, i a una molt bona col·laboració entre totes les administracions.

Alguns alcaldes veïns opinen que la Seu va acaparar tota la inversió d'aquells anys en detriment de la comarca.

No sé qui ho diu, però no és veritat. Qui es va veure els responsables d'altres administracions cal anar amb un bon projecte sota el braç. Això és el que vam fer a la Seu, i d'aquell projecte encara en gaudeixen les generacions d'avui a la comarca.

El cens de la Seu s'ha reduït en 500 persones el darrer any. Si continua baixant, el model de ciutat és sostenible?

Esperem que no baixi més, però, en tot cas, mai s'ha volgut que la Seu fos una ciutat dormitori. La ciutat ha de ser equilibrada pel

que fa a zones residencials, industrials i de serveis.

Va ocupar un alt càrrec als dos tripartits. Van deixar el país tan malament com diu l'actual govern?

En el meu balanç personal hi ha més elements positius que negatius. Altra cosa és que sempre és difícil conciliar les pràctiques de govern de tres partits diferents. Ara hi ha un altre tripartit i ja veurem com l'aconsegueixen, aquesta conciliació.

El seu partit (PSC) viu la pitjor època en dècades. Com veu el futur immediat?

Cal una reflexió a fons per adequar el relat socialista al present, a Catalunya i arreu d'Europa. Ara són els poders econòmics els que marquen l'agenda i tot el que té a veure amb la redistribució de la riquesa no està d'actualitat, malauradament.

En quins dels corrents interns del PSC se situa vostè?

Joestic ara més aviat com a observador.

Per cert, vostè que ha estat senador, em sabria dir per què serveix el Senat?

El Senat hauria de ser una cambra territorial. Tanmateix, el pas pel Senat em va servir, entre d'altres, per adonar-me que Catalunya no és el centre del món, com alguns ens volen fer creure ara.

reserves online a: www.ifrent.com

Obert tots els dies de l'any. **ifRent** Premium

Disfruta de la nostra flota ifRent Premium

• Centre Comercial illa Carlemany • Av. Carlemany 70 • Escaldes • illa@ifrent.com **illa** +376 866 067

RECLAMACIONS

Veïns de Montferrer tallen la N-260

[MONTFERRER] Els veïns del municipi de Montferrer i Castellbò van tallar ahir de nou, i per cinquè diumenge consecutiu, la carretera N-260 al seu pas per la localitat de Montferrer. El motiu, una vegada més, és exigir la construcció d'una rotonda en aquest punt que millori la seguretat tant de viants com de vehicles. El tall va durar 15 minuts (de 17.15 a 17.30 hores) i hi van participar prop de vuitanta persones entre representants de l'AMPA de l'escola Els Agols i veïns. Els talls continuaran cada diumenge fins a obtenir resposta de l'Administració.

11/02/2013 Segre

La finestra oberta

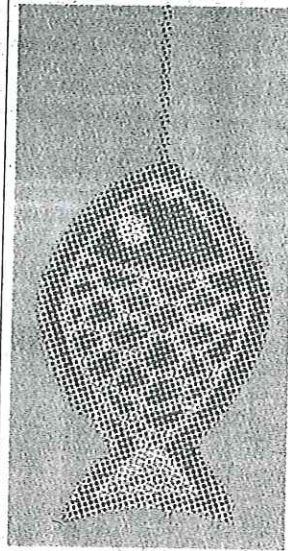
SOL
GASCH

Dijous gras i Carnestoltes

Estem en la celebració del Carnestoltes, i enguany més que mai, necessitem disfressar-nos, ser unes altres persones, per fugir de la realitat quotidiana, reiterativa, monòtona i corrupta. Mai havia valorat tant positivament les festes del Carnaval com aquestes del 2013. En aquesta situació on cada dia ens trobem amb

sorpreses desagradables que ens ratifiquen brutalment un dia i un altre que el diner no t'entranyes i que es trepitgen les persones honrades i sobre tot que estem governats per una colla de lladres penso que el Carnaval ens és una bona teràpia, tant en el sentit de gaudi, de passar-ho bé de desinhibir-se, com en el burlesc i de mofa dels indignes governants que tenim. Es pot dir que els Carnavals comencen amb el Dijous Gras, la festa de la mainada. Una festa tradicional a casa nostra celebrada a tots els pobles del Pirineu. Quan jo era petita a Travesseres, esperàvem amb candeletes el Dijous Gras i en canvi no recordo que es festegés el Carnaval, si es feia festa a Martinet i el jovent del poble hi anava a ballar i alguna noia que hi tenia pares. S'hi quedava pel ball de nit. Dijous Gras era la nostra festa major en que per un dia els nens i les nenes, els nois i les noies, érem els protagonistes, sobretot el Fadrí i la Fadrina Major. Es passava per les cases per re-

collir la vianda per preparar el sopa collectiu que feiem al saló de cal Nicolau abans del Sarau. També s'anava a les Masies, al Molf, a Sanillés i a la Barrota, una casa molt a prop de Martinet però del terme de Travesseres i alguna vegada que s'havia ensopegat trobar-hi els vailets de Martinet, la qüestió s'havia solucionat: cops de roc, això si sense arribar-li sang al riu. Recollíem ous, pa, botifarres i rostes, i ens ho menjàvem erunes truitades que les dones del poble ens cuinaven a la cuina de cal Nicolau. He parlat del Sarau però també feiem ball de tarda, sempre amb el mateix músic: El Comara de Tolo-riu que amb el seu acordió ens feia ballar a petits i grans. Era, abans de la quaresma, un dia de convivència entre la gent del poble i era bonic. Una vegada més m'he deixat portar pels records, això passa quan la gent ens fem grans i enyorem el temps que hem deixat enrera, no perquè fos millor sinó perquè érem joves. sgasch@xtec.cat

09/02/2013 el periòdic d'ANDORRA

SALUT

Les llistes de pacients en espera baixen un 3,5%

EL PERIÒDIC
ALT URGELL

Les llistes d'espera per operacions a la regió sanitària de l'Alt Pirineu i Aran van disminuir un 3,5% durant el 2012. Al desembre de 2011 hi havia 140 persones esperant per operar-se d'una de les catorze intervencions quirúrgiques garantides en temps pel Departament de Salut, mentre que al desembre de 2012 havien disminuït fins a les 135. El que sí que va augmentar és el temps d'espera per a ser operat, que va passar d'una mitjana de 14 dies a prop de dos mesos. Del total de 135 pacients per ser operats, el 46% són homes i el 54% són dones. L'operació de cataractes és la que té més demanda, amb 36 pacients en espera i una mitjana de 2 mesos i 12 dies d'espera, seguida de l'artroscòpia amb 31 pacients i una mitjana de 2 mesos i 4 dies de temps d'espera. Pel que fa als centres hospitalaris del Pirineu, la Fundació Sant Hospital de la Seu d'Urgell és el que registra més pacients en espera amb 65, seguit de l'Hospital Comarcal del Pallars amb 53. La llista de pacients que s'han de fer alguna prova diagnòstica era de 305 persones el desembre de 2012. ≡

09/02/2013 el periòdic d'ANDORRA

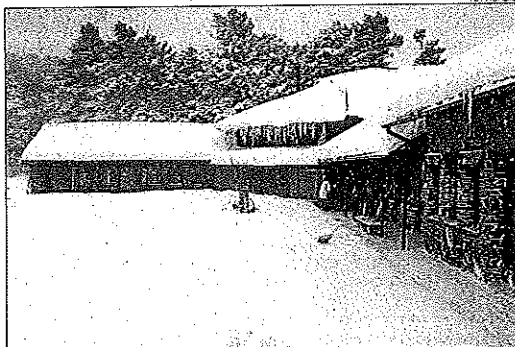
NEUTEMPORAL

Fins a quatre metres de neu a les pistes i els hotels del Pirineu, al 90% per Carnaval

La nevada històrica manté tancats dos accessos al Pallars i Aran i només cinc nens es queden sense escola || Tavascan anul·la les reserves de la Pleta al no poder obrir per l'acumulació de neu

REDACCIÓ

LLEIDA | Els extraordinaris grui-xos de neu a totes les estacions d'esquí, la previsió d'una millora del temps per avui i les activitats relacionades amb la celebració del Carnaval a les pistes han omplert els hotels del Pirineu i la majoria compten amb una ocupació del 90%. Almenys, els més propers als complexos d'esquí. La neu va persistir durant el dia d'ahir, encara que de forma menys intensa i amb menys vent que a mitjans de setmana. A les pistes d'esquí del Pallars s'acumulen fins a 240 centímetres de neu i a Baqueira els gruixos màxims són de fins a quatre metres. A Tavascan tenen fins a 3,3 metres de neu i les dificultats per condicionar-la per a l'esquí han portat l'estació a tancar, almenys, ahir i avui. El refugi de la Pleta, amb unes 40 places, tenia un 60% de reserves aquest cap de setmana, que s'han hagut d'anul·lar. No obs-

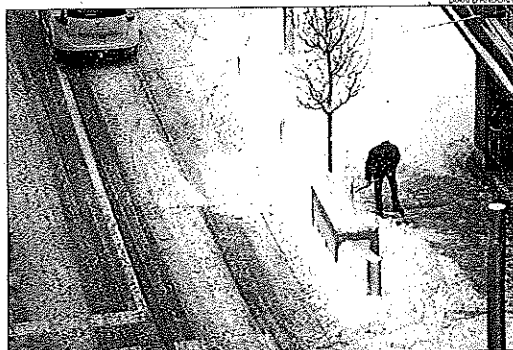

La zona de servels de Sant Joan de l'Erm, coberta de neu.

ANDORRA

Intenta recuperar la normalitat després que dijous 60 persones van haver de ser desallotjades

tant, la resta de complexos funcionen a ple rendiment. Els apartaments de Boí Taüll al Pla de l'Ermita i les places hoteleres pròximes a Espot i Port-Ainé i les de Port del Comte estan al 90%, una xifra similar a la d'Aran. La nevada va deixar ahir

Andorra va recuperar gairebé la normalitat després d'un dijous caòtic.

cinc nens de l'Alt Urgell sense classe, lluny dels més de 500 de tot el Pirineu dijous passat.

D'altra banda, la Bonaigua i l'accés a Beret seguien ahir tancats i era necessari l'ús de cadenes a la C-28 de la Peüllà a Casastrada.

En un altre ordre de coses, la situació es va normalitzar gairebé totalment a Andorra després que dijous s'haguessin de desallotjar 60 persones per perill d'allaus i unes altres 70 no poguessin arribar a les seues destinacions.

Les estacions del Pirineu català presenten gruixos de neu rècord

Protecció Civil demana prudència i evitar de lliscar fora pistes

EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL
El Periòdic d'AND

Totes les estacions d'esquí del Pirineu català tenen uns gruixos de neu rècord per aquest cap de setmana, com a resultat de l'últim episodi de nevades, més intens entre dimecres i dijous passat. El gruix acumulat més elevat es registra a Baqueira-Beret, on a les cotes més altes hi ha més de 4 metres de neu, segons informava ahir Ràdio Seu. El port de la Bonaigua continuava tancat ahir segons va avisar el Servei Català de Trànsit i a la majoria d'estacions es registraven mínims d'un metre de neu a peu de pistes. Així, Tavascan acumula 310 centímetres en alguns punts. Guils-Fontanera, dos metres de gruix màxim, mentre que Lles, Sant Joan de l'Erm, Bosc Virós, Tui-xent-la Vansa i Aransa, els gruixos anaven de 180 a 90 centímetres. A la Cerdanya, Masella i la Molina arriben fins als 145 centímetres de neu pols, uns gruixos que són encara més

► L'estació d'esquí nòrdic de Tavascan a començament de temporada. Avui acumula tres metres de neu.

elevats a l'Alta Cerdanya i el Capcir, on les estacions presenten un aspecte excepcional per a de l'inici de les vacances escolars franceses.

Així, a Porté-Pimoret i a Formiguera hi ha 260 centímetres de neu; a Puigbalador, 215, als Angles, 180 i a Font-Romeu, 150. Per últim a Puig-

mial i Cambra d'Ase, també hi ha un metre de neu, la mateixa innivació que a la veïna Vall de Núria. Les estacions del Pallars, Espot i Port Ainé, superen els dos metres de neu acumulats. A l'Alta Ribagorça, Bof-Taüll arriba als 250 centímetres. Port del Comte i Vallter són les estacions ca-

talanes menys beneficiades pel temporal, amb gruixos màxims de mig metre. Davant d'aquestes condicions, Protecció Civil alertà els aficionats del risc d'allaus, que és elevat (4 sobre 5) a tota la Val d'Aran i al nord dels Pallars Sobirà i Jussà. I desaconsella l'esquí fora pistes. ≡

091021 2013 el periòdic d'ANDORRA

►► El podi cadet, amb les dues parelles andorranes a la 1a i 3a posició.

La Traça Muga, tricolor des dels cadets als sèniors

La cursa disputada a Aransa era la segona prova puntuable per a la **Copa d'Andorra** de l'especialitat

EL PERIÒDIC
ARANSÀ

La segona prova de la Copa d'Andorra de curses de muntanya va tenir color tricolor. En tres categories hi va haver victòria de corredors andorranos, destacant el podi cadet, amb la base del Principat fent força amb dues parelles en la primera i en la tercera posició, amb Aleix Torres i Jordi Brillas, i Adrià Collelldemont i Martí Torregrossa, respectivament. En sènior masculí, a més, el podi va tenir al capdavant Jordi Rossell i Marc Vila, mentre que en sènior mixte Ariadna Tudel i Joan Valls es van imposar amb claredat.

La cursa sènior consistia en superar 1.200 metres de desnivell positiu i negatiu, mentre que la de les categories inferiors (júnior i cadet), eren 900m. Rossell i Vila van aconseguir un triomf ajustat respecte a Xavi Comas i Xavi Capdevila, en una prova masculina que va comptar amb força representa-

els resultats

SÈNIOR MASCULÍ

1. Jordi Rossell/Marc Vila	1h 48min
2. Xavi Comas/Xavi Capdevila	1h 48min
3. Xavi Guíllamó/Joan Turné	1h 49min

SÈNIOR MIXTE

1. Ariadna Tudel/Joan Valls	2h 10min
2. Annà Rovira/Pol Puvill	2h 42min
3. Lourdes Marzo/David Puig	3h 54min

CADET MASCULÍ

1. Aleix Torres/Jordi Brillas	1h 52min
2. Eduard Martín/Guillem Danes	2h 00min
3. A. Collelldemont/M. Torregrossa	2h 14min

ció andorranana. Xavi Guíllamó i Joan Turné van ser la tercera parella al podi.

El triomf de Tudel i Valls en mixte va ser molt més senzill. Els dos andorranos van superar en gairebé mitja hora els segons classificats. Pel que fa als cadets, Torres i Brillas van dominar la cursa amb 1h 52min, superant en vuit minuts als segons, els catalans Eduard Martín i Guillem Danes. ≡

11/02/2013 el periòdic d'ANDORRA

28

FUTBOL
El Barça goleja
el Getafe (6-1)
en l'estrena de
l'horari matinal

esports

www.diariandorra.ad

CANOA CAIAC | DECISIÓ PRESA

'PENJA' LA PIRAGUA UN ANY

Les lesions i un canvi en la vida personal fan que Montse Garcia renunciï a la competició almenys durant el 2013 • L'Europeu d'Augsburg, el maig del 2012, va ser la seva última cita internacional

S. CANO LLIVERIA
Andorra la Vella

L'última aparició de Montse Garcia en l'àmbit internacional va ser el maig del 2012, quan intentava obtenir una plaça directa per als Jocs a l'Europeu d'Augsburg (Alemanya). Era l'última oportunitat. Allí ja va competir amb molèsties al canell dret, que s'havia operat al febrer. La 44a plaça de 47 palistes la va deixar fora de la segona cita olímpica perquè la *wild card* tampoc no acabaria arribant. Les lesions han torçat la trajectòria de l'andorrana, millor esportista del 2008 gràcies a aconseguir la classificació directa per als Jocs de Pequín. Tota una fita.

Un any més tard, però, va començar el calvari amb les lesions, primer a l'espatlla i després al canell, que l'han portat amb un canvi en la vida personal a *penjar* la canoa almenys durant aquest any. "Segur que no faré res. Estic treballant a pistes al Pas i la feina m'ocupa els caps

NOVA VIDA

La feina i els estudis a distància allunyen l'esport de les seves prioritats

Montse Garcia al Parc del Segre de la Seu, que durant molts anys va ser la seva segona casa.

FERNANDO GALLINDO

de setmana, per la qual cosa no puc fer el que tenia pensat, prendre part en alguna competició a Catalunya i a Espanya. Quan a l'abril se m'acabí el contracte ja m'ho pensaré, però segur que aquest any estaré aturada", va explicar la palista.

"És clar que trobo a faltar la competició i l'ambient dels entrenaments, però he de treballar i a més estic estudiant a distància. Ho tinc complicat per compaginar-ho tot", va raonar Montse Garcia, de 23 anys. I és que la realitat s'imposa. La pèrdua del pare fa dos anys i quedar-se sense les ajudes del Govern a causa de la inactivitat han provocat un sotrac important a la vida de Montse Garcia, que ja no té l'esport com a prioritat: "M'he de mantenir jo. La sort que tenia abans era que amb les beques i

la família feia i em podia mantenir. Ara no. A Espanya els millors palistes cobren un sou i amb això viuen."

Les seqüeles físiques de la lesió al canell representen un altre handicap per a un possible retorn als entrenaments i a la competició l'any vinent. "Puc fer vida normal, però quan he de remar noto molèsties. Depèn de quin moviment faig em fa mal i no acabo de tenir la mobilitat completa del canell. Noto com un límit", assegura.

El Parc del Segre de la Seu, que durant una part important de la seva vida va ser com la seva segona casa, ara és poc més que un record: "Fa temps que no hi passo i no tinc gaire contacte amb els companys del Cadí. L'última vegada que valguem anar em van dir que estigués tranquil·la i que tor-

PERFIL

Montse Garcia

PAUISTA

UNA COMPETIDORA PRECOÇ

Montse Garcia va debutar el 2005 amb només 15 anys a la Copa del Món d'estilom de la Seu. Jove amb una gran projecció i apadrinada per la Federació Espanyola, la seva gran fita va arribar el 2007, quan va aconseguir la classificació directa per als Jocs de Pequín -on va ser banderera andorrana- al Mundial de Foz do Iguaçu (Brasil). A partir del 2009, les lesions la van martiritzar. Ara plega.

nés a poc a poc, però fa molt temps d'això."

Ara l'andorrana, que resideix a Escaldes, ha pres la determinació de donar-se un temps per ficar les coses a lloc. Pel camí s'han quedat els estudis de magisteri a Lleida, on va anar a residir l'any 2011 aprofitant també les possibilitats d'entrenar que li oferia el canal de Fraga, i la il·lusió d'una segona participació olímpica, que va buscar fins al darrer moment. La realitat, però, ha portat la jove palista a pensar en el dia a dia i aquest no passa ara per ara pel canoa caicac. La federació, que presideix des de fa uns mesos Josep Antoni Guerra, perd el valor més ferm i encara amb projecció. Treballar perquè apareguin més Montse Garcia serà el seu repte més important.

QUE HA DIT

Montse Garcia
PALISTA

"Estic treballant i segur que aquest any estaré aturada. La idea que tinc és no competir"

"M'he de mantenir jo. La sort que tenia abans era que amb les beques i la família feia"

"[De la lesió al canell] Puc fer vida normal, però quan he de remar noto molèsties"

Bassella, amb el Dakar

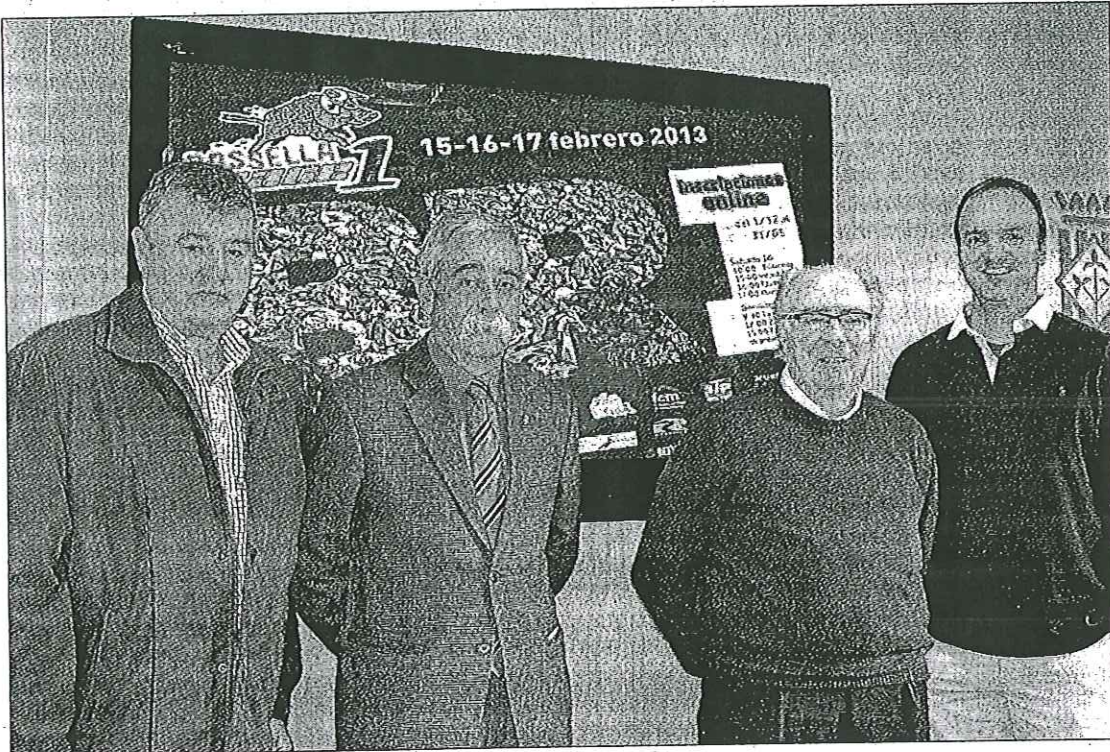
La prova homenatjarà el 16 de febrer històrics com Porcar, Arcarons, Mas, Nani Roma i Coma || La quarta edició espera arribar als 900 pilots

X. PUJOL

LLEIDA | La quarta edició de la Bassella Race 1 de motociclisme, prevista per als dies 16 i 17 de febrer, servirà d'homenatge a tots els pilots espanyols que han participat al Ral·li Dakar al llarg dels més de 30 anys d'història. Ja estan confirmats uns quaranta corredors, entre els quals destaquen velles glòries com Joan Porcar, el primer espanyol que va prendre part en la prova africana pels volts del 1982; els eterns aspirants a la victòria Carles Mas i Jordi Arcarons, així com pilots més recents com Joan Nani Roma, el primer que va ser capaç de guanyar-lo; i Marc Coma, que ja atresora tres triomfs.

Tampoc faltaran a la cita, fixada per al dissabte 16 de febrer, gran part dels lleidatans que han anat participant al Dakar, des d'Isidre Esteve, que ho ha fet tant en motos com en cotxes, fins a Jordi Esteve, Jordi Duran i David Serra, l'últim a participar-hi.

La Bassella Race 1, amb un pressupost de 150.000 euros, espera arribar als 900 pilots inscrits. Entre els il·lustres que ja han confirmat la seua participació destaquen sobretot el diverses vegades campió mundial d'enduro, el tarragoní Iván Cervantes, i el dakarià Nani Roma, que aparcarà per un dia el cotxe per tornar a pujar a una moto d'enduro, amb l'objec-

La quarta edició de la prova lleidatana es va presentar ahir a la Diputació.

tiu de córrer la prova lleidatana juntament amb la seua dona, Rosa Romero, també participant al Dakar.

La competició arrencarà dissabte al matí amb els entrenaments, en què els pilots podran prendre contacte per primera vegada amb el traçat de 70 quilòmetres. Ja a la tarda se celebraran les curses infantil, clàssica i extrema. Diumenge es disputarà la Bassella Race en dos

tandes, una primera per als pilots d'elit i una segona per als aficionats.

El Sip Motor Sports, organitzador de l'esdeveniment, ha elaborat un estudi sobre l'impacte econòmic que va suposar la prova al territori en l'edició anterior, xifrada en 351.000 euros.

A més dels 900 participants, la Bassella Race també espera la presència d'uns 5.000 espec-

tadors durant els dos dies de competició, que seran supervisats per 250 voluntaris. L'organització també mourà un centenar de persones.

La presentació,
a Lleida TV

SEGRE plus

Vegeu el vídeo al
mòbil amb el codi.

09/02/2013 Serra

La Bassella Race1 generará unos 350.000 euros

LLEIDA • La Diputación de Lleida acogió ayer la presentación de la cuarta edición de la carrera Bassella Race 1, que tendrá lugar en el municipio del Alt Urgell los días 15, 16 y 17 de febrero. Esta prueba, organizada por el Club Deportivo SIP Sport y la Federación Catalana de Motociclismo, es la carrera de moto "off road" más multitudinaria del Estado y está pensada y organizada para todos los públicos y niveles.

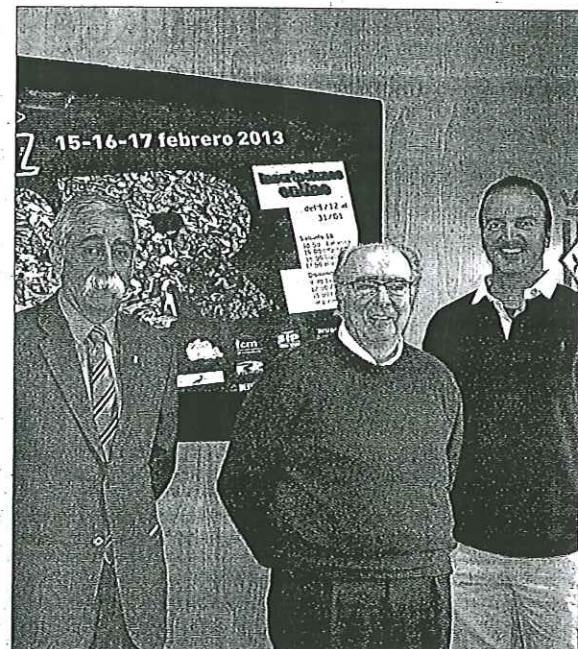
La presentación de la Bassella Race 1 contó con la participación del diputado Antonio Navinés, del director de la carrera, Pablo Soler, del presidente del Club SIP Sport, Estanislao Soler, y del secretario deportivo de la Federación Catalana de Motociclismo, Xavier Llasat. Hasta el momento se han inscrito 886 participantes, pero los organizadores prevén superar los 900 pilotos procedentes de hasta una decena de nacionalidades.

Como cada año, la Bassella Race 1 organiza una actividad paralela a la carrera, que en esta edición con-

► La carrera 'off road' más multitudinaria del Estado contará con un millar de pilotos inscritos

► El homenaje al Dakar paralelo contará con nombres como Nani Roma o David Serra

sistirá en un acto de homenaje a todos los pilotos que han participado en el Rally Dakar en moto. Los organizadores explicaron que tienen una cuarentena de pilotos confirmados, entre los que se encuen-

DIPUTACIÓN DE LLEIDA

Imagen del acto de presentación de la prueba ayer en la Diputación

tran Nani Roma, Marc Coma, Jordi Arcarons, Isidre Esteve y David Serra, entre otros. El director, Pau Soler, repasó algunos de los datos más destacados, como son los 5.000 espectadores, los 250 voluntarios, las

45 personas del 'staff', la treintena de periodistas acreditados y los 30 expositores de la zona comercial. La Bassella Race cuenta con un presupuesto de 150.000 euros y se estima que genera 351.000 euros.

0910212013 da MOUTOCHO

Paradors en pausa

La xarxa de Paradores Nacionales, amb set establiments a Catalunya i un vuitè en camí, roman en gran part tancada fins al març mentre la direcció es qüestiona si la gestió ha de ser només pública i Catalunya la reclama

Escenaris per a la història

EVA GARCIA PAGÁN
Nascuts als anys vint del segle passat com a hostatgeries per a la burgesia i les classes acomodades espanyoles que buscaven allotjaments dignes per a les seves jornades de caça, la xarxa de Paradores Nacionales ha viscut moments d'esplendor però també de replegada. Ara no passa precisament un dels seus millors moments, després d'acumular pèrdues milionàries per l'obertura de nous paradors els últims anys i després que l'actual direcció hagi establert, en el millor dels casos, tancaments per vacances de 40 dies a la majoria dels establiments hotelers.

En un moment en què la gestió de l'empresa pública qüestiona la viabilitat de la xarxa, altres administracions, com la mateixa Generalitat, demanen el traspass de la gestió als territoris. Establiments posats en dubte per una administració nomenada pel govern espanyol que no faria

Els paradors ofereixen al viatger un allotjament excepcional farcit de la història del territori en què s'assenten. D'especial interès són el castell de la Suda, a Tortosa, una impressionant fortalesa edificada pels musulmans l'any 944, sota el mandat del califa Abderrahman III i reconquerit pel comte Berenguer IV més tard. També el castell de Cardona, reconstruït per Guifré el Pilós el 886, va ser fortalesa de nobles i militars i hi destaca la torre Minyona, temps enrere més alta del que és en realitat.

També el parador de Vic-Sau té entre les seves fites la redacció del projecte d'Estatut de Sau, que fou elaborat per diputats i senadors de les Corts, la dita Comissió dels Vint, l'any 1799.

fàstics a l'hora de proposar una gestió pública-privada i que els mateixos treballadors i la Generalitat defensen com a altament viable si va acompanyada d'una bona administració.

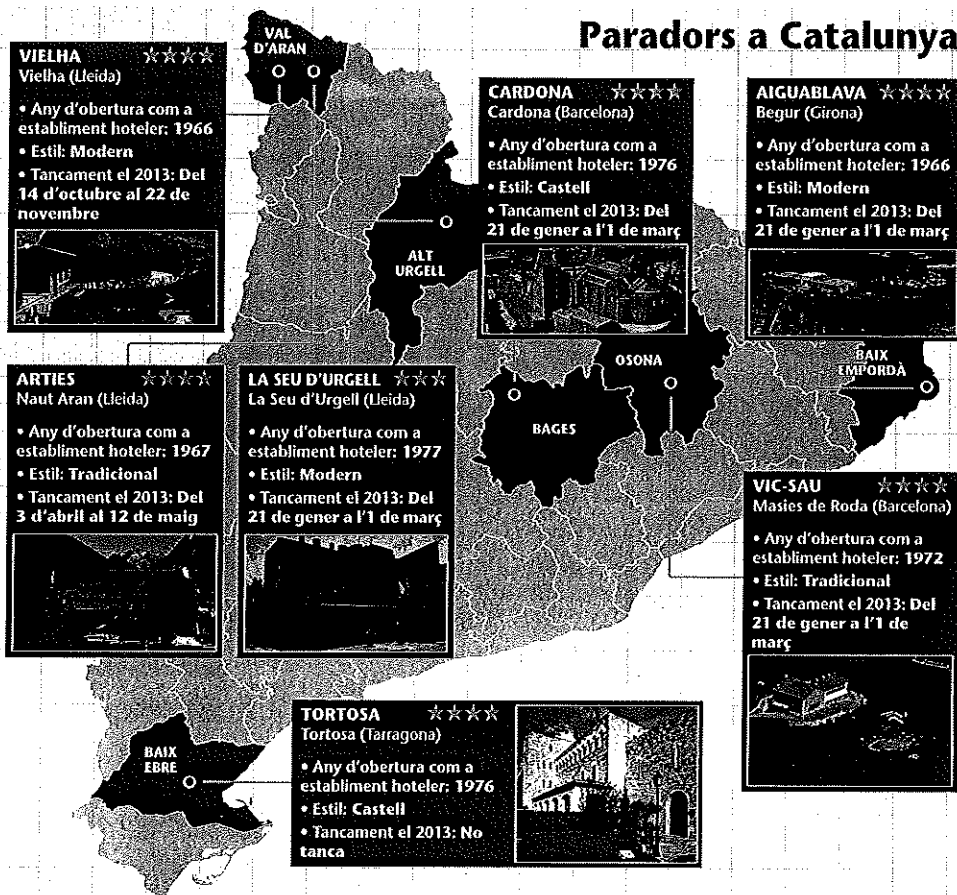
«La gestió dels paradors és un requeriment històric, ja que tenim la transferència de competències en matèria de turisme», recorda Marian Muro, directora general de Turisme del govern català. «La gestió d'aquests allotjaments es podria millorar molt si es fes una gestió propera, directament a través del mateix territori», argumenta, i hi afegeix: «Si poguéssim promocionar aquests paradors amb altres recursos que hi ha al territori, per exemple promocionant el Museu de la Muntanya de sal de Cardona amb el seu castell, la gestió seria molt més eficaç.»

A Catalunya, la xarxa de Paradores Nacionales disposa de set establiments hotelers, sis dels quals catalogats amb quatre estrelles, senyal de luxe. Des d'Ar-

Rebedor del parador de Vic, de 4 estrelles, que va obrir les portes com a hotel l'any 1972.

Paradors a Catalunya

A cada canvi de govern es relleven els seus gestors

La direcció ha reconegut unes pèrdues de 107 milions

ties a Aiguablava, passant per Vielha, la Seu d'Urgell, Cardona i Vic fins a arribar a Tortosa, la xarxa va arribar a Catalunya a meitat dels anys seixanta, però feia 40 anys que estava activa a Espanya. El primer a obrir les seves habitacions, l'any 1928, va ser el parador de la Sierra de Gredos (Àvila) i el seu promotor, el marquès de la Vega Inclán.

A Catalunya, els primers paradors a obrir les seves portes van ser els d'Aiguablava i Vielha (1966), ambdós en edificis d'inspiració moderna. Més tard, s'hi

va afegir el d'Arties, també a la Val d'Aran (1967), i el de Vic-Sau (1972) abans d'incorporar grans edificis històrics a la xarxa. Els castells de Cardona i Tortosa es van convertir en hotels l'any 1976 i són de gran bellesa patrimonial. Amb tot, el parador de Tortosa, al castell de la Suda, que domina la ciutat des d'un turonet, no s'ha reformat mai de manera integral en els seus gairebé 40 anys com a equipament hotel·ler, la qual cosa posa en relleu mancances importants. El parador de la Seu d'Urgell va obrir el

1977.

«La d'aturar la reforma de Tortosa és una de les decisions que s'han tirat enrere», explica Enriqué Sánchez, president del comitè Intercentres a Paradores Nacionales, membre de CCOO i treballador en aquest establiment de l'Ebre. «El pla de reforma ja estava pressupostat en uns 10 milions d'euros i disposava, l'any 2010, del permís d'obres, però mai no s'ha arribat a licitar», avisa. En el projecte, s'hi havia projectat un spa, un canvi d'emplaçament de la recepció actual i la

creació d'espais multifuncionals, entre altres. I és que els paradors són allotjaments únics pel seu emplaçament per als turistes, siguin nacionals o estrangers, i són utilitzats pel propi territori per celebrar-hi celebracions, convencions, trobades...

«El nostre gran temor és que vulguin privatitzar la xarxa», explica Sánchez. «Ja s'han mostrat favorables a una gestió pública-privada dels allotjaments, la qual cosa, a la pràctica, significa deixar-ho en mans de tercers», considera. Els sindicats no són partidaris, doncs, que la xarxa que aplega gairebé un centenar d'establiments a l'Estat espanyol (ara per ara, 94) se segregui. «Aquesta és una xarxa reconeguda internacionalment», assu-meix Sánchez, «i no s'entendria

veis importants). Les plantilles, actualment, són bastant ajustades i els sous no brillen per la seva generositat: entre 800 i 900 euros mensuals per a personal amb més de 15 anys d'antiguitat, i sous milleuristes (entre mil i 1.200 euros) per als caps de departament. «Tot plegat és un despropòsit i és un gran error tancar els establiments perquè les plantilles ja fèiem un gran esforç per fer vacances sense ressentir el servei. La gestió actual ens està collant al màxim però l'anterior gestió va ser pèssima i de resultes d'allò acumulem unes pèrdues de més de 110 milions d'euros per l'obertura de nous paradors», relata Sánchez. Segons les xifres facilitades per l'empresa, les pèrdues acumulades en el període 2007-2011 van ser de 77 milions

D'un marquès espanyol i Fraga

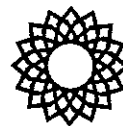
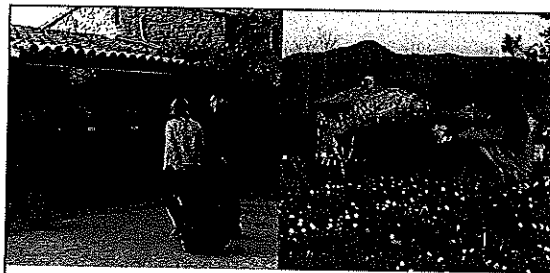
Expliquen que la idea de crear una xarxa de paradors nacionals va sortir del govern espanyol l'any 1910, quan aquest va encarregar al marquès de la Vega Inclán el projecte de creació d'una estructura hotelera, inexistent al país, que millorés la imatge internacional. El primer a obrir les portes va ser el parador de Gredos l'any 1928, inaugurat pel rei Alfons XIII. La xarxa va començar abraçant l'Espanya central però durant els anys cinquanta i seixanta s'expandeix pel territori i és amb la insistència de Manuel Fraga, ministre d'Informació i Turisme, que es fa més extensa. Clients famosos dels paradors espanyols han estat personatges de la talla de De Gaulle, Clinton, Grace Kelly i tants altres.

que cada comunitat autònoma la gestionés per la seva banda i no de forma conjunta. A més, hi ha comunitats autònomes que se'n podrien fer càrrec però d'altres que no.» De fet, s'ha assumit sovint que hi ha paradors que no van bé econòmicament.

«A Catalunya tots els paradors funcionen, fins aquest moment no n'hi ha hagut cap amb pèrdues, i el d'Aiguablava és el cinquè en guanys al rànquing general», explica el representant dels sindicats. A banda del d'Aiguablava, els que millor funcionen són els castells de Cardona (estàrà tancat fins el març) i Tortosa (l'únic que romandrà obert tot l'any però amb carències de ser-

i el tancament de l'exercici del 2012 n'ha sumat 30 més.

El fet de tractar-se d'una empresa pública fa que, amb cada canvi de govern, també se'n rellevi els gestors. Actualment, la presidència de l'empresa recau en Àngeles Alarcó, l'exdona de Rodrigo Rato, expresident de Bankia, i la seva actuació, amb un equip que el novembre passat va decidir presentar un expedient de regulació d'ocupació, ha estat força criticada. «Els treballadors tremolem cada vegada que hi ha un canvi de govern perquè això vol dir canvi de gestors», diu Sánchez. Nous criteris, canvis, i la pèrdua d'una continuïtat que donés sentit al projecte.

mas ferriol
CENTRE DE TERÀPIA PERSONAL

**Tens un problema
d'alcoholisme? D'addiccions?
Una situació de crisi personal?
Estàs al límit?**

**Visita'ns a la nostra
clínica privada de desintoxicació
Rebràs un tractament personalitzat
en un entorn tranquil
Màxim 7 places.
Vine, t'ajudarem**

Contacta'ns a través de
www.masferriol.com
T 629 83 88 68

Un castell sense hostes

El tancament temporal del parador nacional Ducs de Cardona, que data del 1976 i té una ocupació mitjana del 60% durant l'any, causa greus efectes en un poble abocat al turisme

ANNA AGUILAR

Si els ducs de Cardona aixequessin el cap, veurien que el seu castell—monument històric— avui alberga un parador tancat. El turista pot visitar l'entorn de la fortificació, la col·legiata de Sant Vicenç, el claustre, apuntar-se a les visites guiades que organitza l'Ajuntament de Cardona, però, encara que ho vulgui, no es pot quedar a dormir o a menjar al que, des de l'octubre del 2010, és el primer parador museu de Catalunya. Durant 40 dies, Cardona té clausurat un dels seus principals actius turístics: «L'impacte econòmic que té per a nosaltres és importantíssim, no només pel que fa als treballadors, majoritàriament del poble, sinó per a tots els negocis i comerços del municipi. No és només la gent que no vindrà al Parador. És la gent que deixarà de menjar en restaurants de Cardona, de comprar a les nostres botigues, de pagar una entrada per visitar la muntanya desal... El Parador, l'hotel més antic que hi ha a Cardona (del 1976), ens aporta un turisme molt divers—català, estatal i internacional—, de qualitat, amb un poder adquisitiu alt, que a nosaltres ens interessa molt», explica Ferran Estruch, alcalde de Cardona.

Fa temps que aquesta població del Bages va fer una aposta important pel turisme. «En un municipi de 5.000 habitants tenim més de 200 places hoteleres, 50 de les quals són al Parador. L'hotel Vilar Rural, amb 100 habitacions, ja només ens obre els caps de setmana per la crisi, i ara el Parador tanca 40 dies», comenta un batlle que es mostra molt crític amb la decisió presa per Paradores de Turisme. «Posaria la mà al foc que amb aquest tancament, tot i ser

Imatge del conjunt monumental on s'indou l'hotel. / ORIOL DURAN

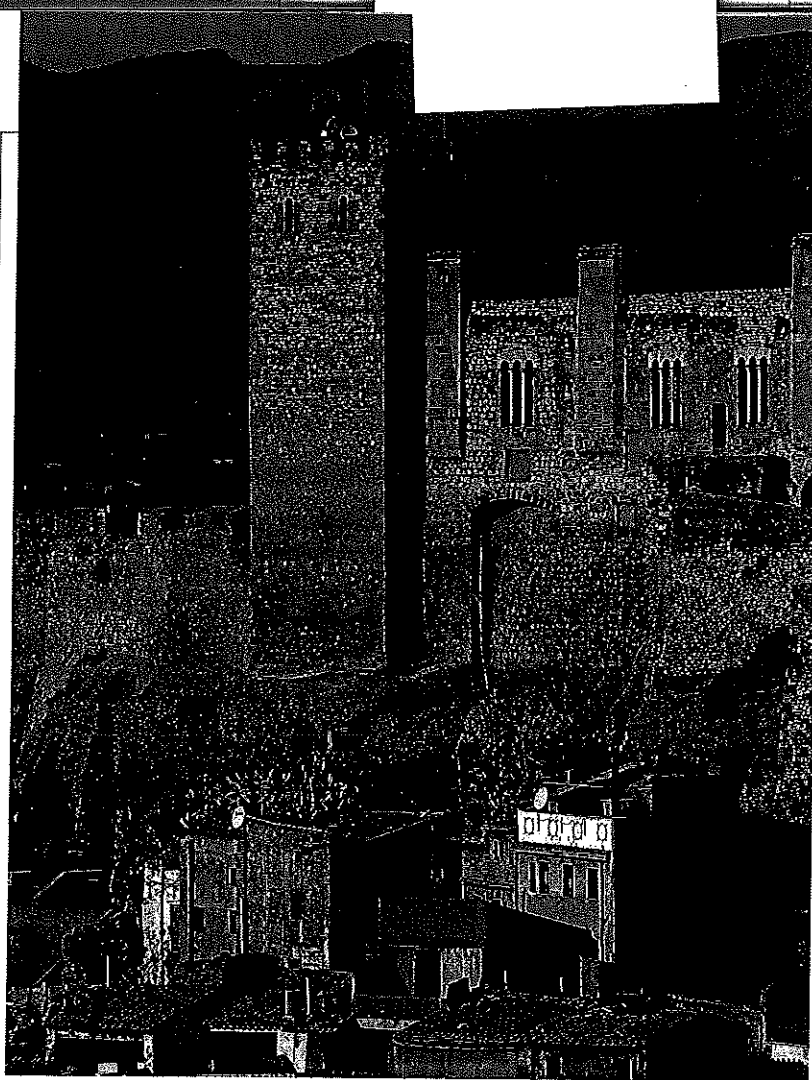
millor que tancar cinc mesos, els números sortiran molt pitjor.» Segons ell, l'ocupació mitjana del Parador de Cardona és del 60%, amb puntes del 90% alguns mesos. La direcció del Parador Ducs de Cardona ha declinat fer cap declaració ni donar dades de visitants, remeient aquest mitjà al servei de premsa central de l'empresa, a Madrid, que tampoc no ha volgut facilitar-ne.

Antoni Haro, delegat d'empresa de CCOO al Parador Ducs de Cardona, admet que hi ha mesos, com el gener i el febrer, en què en aquest establiment hotelier equidistant de Barcelona, Vic i la Seu d'Urgell, l'activitat cau, «però és una baixada

puntual que al març, per Setmana Santa, de seguida es recupera». I hi afegeix: «Nosaltres vam acabar el 2012 amb números positius. Si no m'equivoco, amb uns 200.000 euros de benefici. El nostre està entre el sisè i el setè més rendibles de tota la xarxa estatal de paradors.»

Segons el representant sindical, al de Cardona hi treballen entre 40 i 47 persones, 33 de les quals són fixes i les altres varien segons l'època. Perevitant el tancament del parador cinc mesos, Haro diu que els treballadors han fet un gran esforç, «cedint la flexibilització horària i renunciant a una sèrie de drets que teníem reflectits en el nostre conveni». Des del punt de

vista comercial, considera que aquest mes llarg sense activitat és un greu error. «Hem hagut d'anul·lar reserves i el nostre client català—que acostuma a fer la ruta dels paradors de Catalunya— queda desatès». La mala imatge del turisme del país que s'ofereix també desagrada a l'alcalde de Cardona (ERC), el qual va un pas més enllà: «Si des del govern espanyol no se sap gestionar una cosa que funciona, com són els paradors catalans, per què no ens traspassen, com van fer amb les competències de turisme, la gestió d'aquests equipaments?» La resposta, qui sap, potser la té el llegendari fantasma de l'habitació 712 del Parador de Cardona...

La fortalesa és d'època islàmica, amb posteriors reformes. / JOSÉ CARLOS LEÓN

Reforma congelada

Les obres del castell de la Suda de Tortosa no tenen data d'inici i l'establiment ha perdut un 25% dels clients en quatre anys

LURDES MORESO
La rehabilitació del castell de la Suda va començar el 1967, nou anys abans que el Parador turístic obrís les portes. Situat sobre un estratègic turó, on hi havia l'acròpolis romana, ofereix unes vistes espectaculars de la ciutat, el riu Ebre i el massís dels Ports. «La conservació del patrimoni i la dinamització de l'activitat turística van

influir en la decisió d'incloure el castell de la Suda en la xarxa de paradors de l'Estat», explica el director del Parador de Tortosa, Jesús Hernández. És l'únic parador a la demarcació de Tarragona i serà un dels menys afectats per l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) de paradors, que obligarà a tancar durant una part de l'any la resta d'establiments catalans. «No-

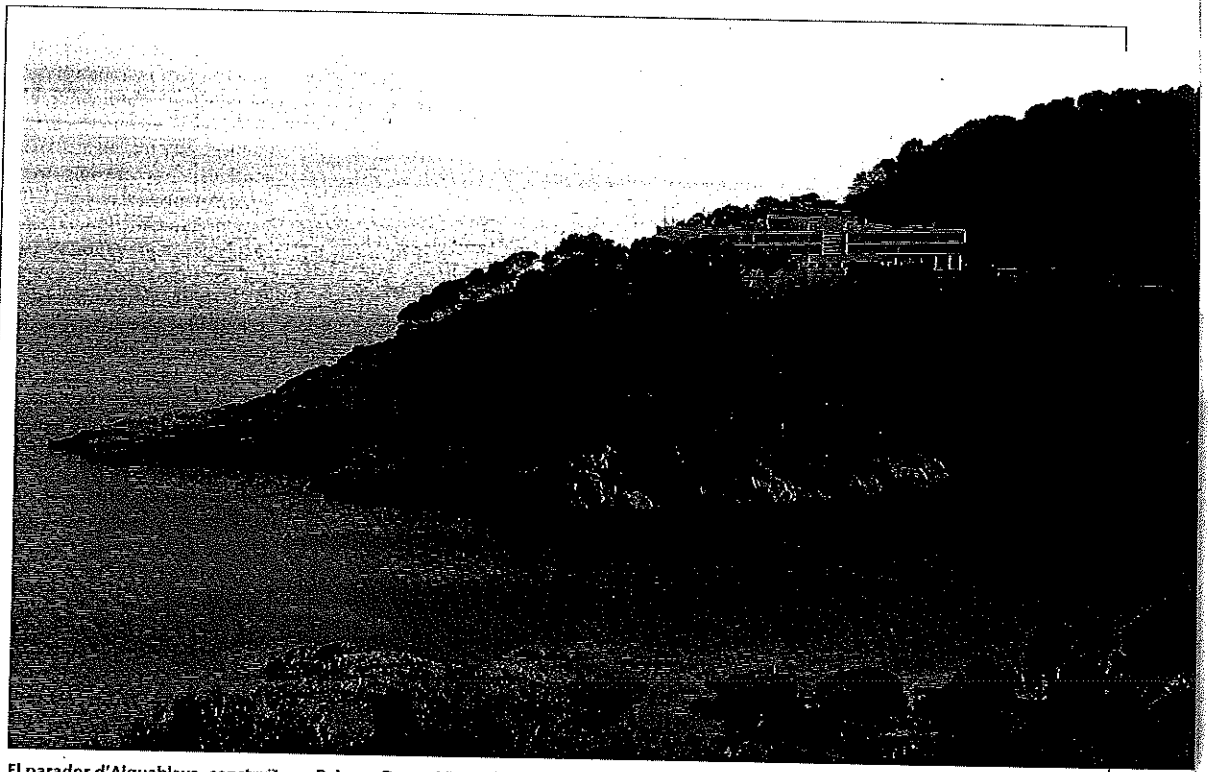
més tenim dos treballadors afectats per l'ERO», comenta Hernández. La plantilla al Parador de Tortosa és de 42 persones.

Tot i que la instal·lació hotelera mantindrà l'activitat tot l'any, la retallada pressupostària sí que afecta el projecte de reforma del Parador. Des de la seua inauguració, el 1976, pràcticament no s'hi han fet obres

de millora, i l'edifici en necessita. «El projecte està aprovat per la Comissió de Patrimoni i tenim la llicència d'obres, però de moment està tot aturat i així continuarà els pròxims tres anys», assenyala el director del Parador. La reforma, projectada el 2008, té un pressupost de 10 milions d'euros. Això sí, es faran petites actuacions de manteniment de la instal·lació d'aigua i llum per adaptar-se a la normativa vigent.

La crisi econòmica ha afectat l'activitat turística i en els darrers quatre anys l'ocupació del Parador de Tortosa ha disminuït un 25%. El 2012 va registrar 22.587 pernотacions i un total de 8.729 clients. «En el turisme estatal ha estat més potent la caiguda de la demanda, però intentem compensar-ho buscant nous mercats, sobretot dels països nòrdics», sosté Hernández. Així, malgrat la caiguda del turisme català i de la resta de l'Estat, del francès i l'alemany, el 2012 el turisme estranger va créixer un tímid 0,35%. Curiosament, els visitants suïssos van augmentar un 45% i els australians, un 55%.

Viatges de negocis i escapades de cap de setmana en família són el motiu de l'estada de la majoria dels clients, que s'estan una mitjana d'1,20 dies a l'establiment. «Hi ha molta rotació», diu Hernández. Però no només ha davallat l'ocupació de les 72 habitacions del Parador: l'activitat de restauració i les convencions d'empresa també se n'han ressentit. «Els plans d'ajust de les empreses, les retallades de personal i el tancament de fàbriques, fan que l'activitat disminueixi, no surten de les seues instal·lacions per fer grans actes», comenta el director del Parador. I en el cas de les celebracions de bodes i comunions, Hernández diu que se'n manté el nombre però que els amfitrions opten per reduir el nombre de convidats. «Si abans la mitjana de convidats era de 250 persones, ara en són la meitat», explica Hernández.

El parador d'Aiguablava, construït per Raimon Duran i Reynals, es troba a la Punta des Muts. / JOAN SABATER

Al cor de la Costa Brava

El parador d'Aiguablava està ubicat en un dels paratges més carismàtics del litoral gironí i això el fa un destí desitjat. L'any 2011 va generar beneficis d'1,1 milions d'euros

URE COMAS
 Escriptor el periodista i escriptor Xavier Febrés que el parador d'Aiguablava va ser concebut per «clavar la guitxa» al paisatge de la Costa Brava. El seu promotor va ser el periodista vinculat al règim de Franco Luis Bolín i la construcció representava «una bufetada contra els dos principals propietaris de l'indret, vinculats a la prosa Lliga: Joan Ventosa Calvell i Xiquet Sabater, responsable de l'Hotel Aiguablava». L'arquitecte triat per fer l'edifici a la Punta des Muts va ser Raimon Duran i Reynals, en aquell moment pertanyent al GATPAC, que defensava l'arquitectura racionalista. Un edifici blanc que

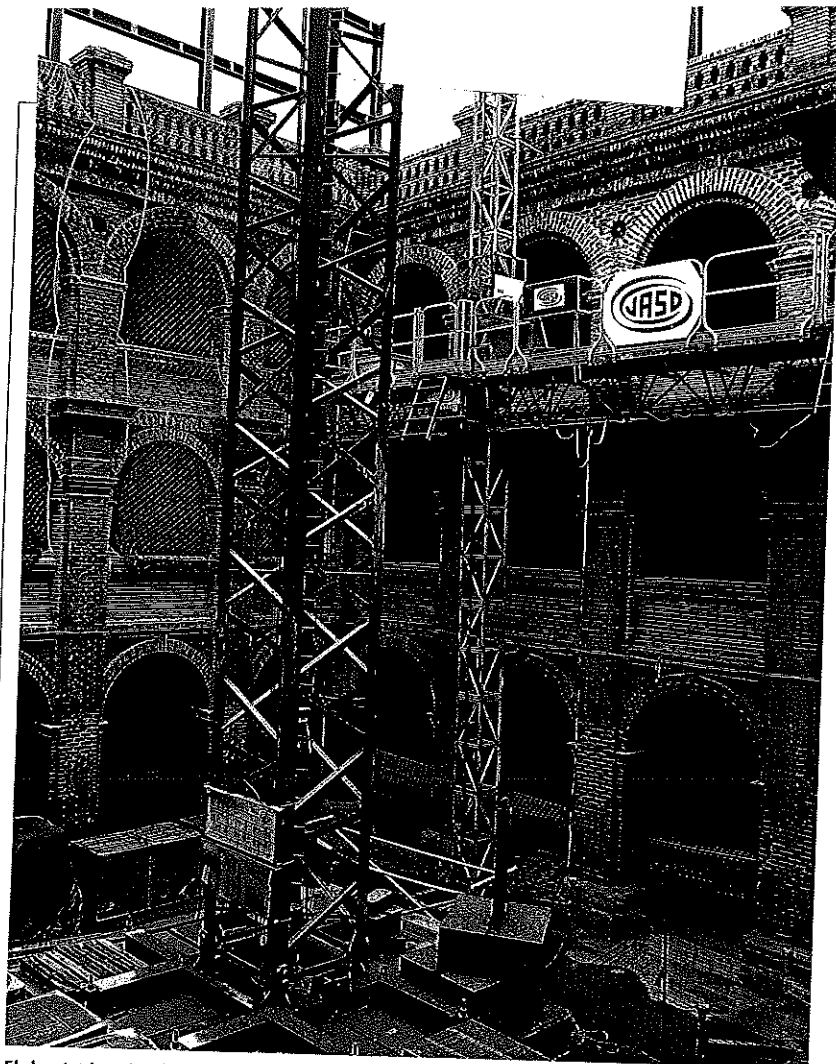
contrasta amb el verd i blau del paisatge i que ha aixecat crítiques i aplaudiments. De fet, és l'únic parador de l'Estat que no s'enclava en un edifici monumental. El va inaugurar el 24 de gener de 1966 el ministre Manuel Fraga Iribarne.

Han passat 47 anys i el parador d'Aiguablava continua sent una de les ninetes de la xarxa de Paradores. Durant les darreres negociacions entre direcció i treballadors per evitar l'ERO anunciat, es va saber que l'any 2011 el parador d'Aiguablava havia generat beneficis d'1,1 milions d'euros, però aquests dies, precisament, està tancat. En les mateixes negociacions es va acordar que l'establiment

tancaria durant 40 dies a l'any i és per això que fins al 1 de març romandrà tancat. El tancament d'aquest parador aquests dies afecta el territori, creu l'alcalde de Begur, Joan Català, qui destaca «l'esforç» que es feia des del parador per donar un servei de qualitat en plena temporada baixa. «Tenia més sentit que mai que un establiment que pertany a una empresa pública fes l'esforç de donar un servei de qualitat quan al territori n'hi havia pocs d'oberts», afegeix Català, qui recorda que es tracta del cinquè parador en rànquing de rendibilitat dels paradors i amb beneficis.

Durant aquests 47 anys d'història, el parador dona per mol-

tes anècdotes i incidents. Algunes d'elles són recordades per Charo Iglesias, qui hi va treballar durant 28 anys i, entre les tasques que hi va fer, hi ha la de cap de recepció. Per davant seu han passat ministres espanyols i estrangers, cantants, actors i actrius, futbolistes... Entre les nombroses històries que explica, hi ha aquesta: un ministre espanyol de l'època de González es va instal·lar amb la seva família en una de les habitacions. Un dia, estant ell sol, va caure al jacuzzi i va demanar ajuda. El ministre, que es mostrava autoritari amb el personal, es va amagar quan la seva dona el renyava per la caiguda. «Qui manava era ella.»

El claustre interior del Roser és el principal element arquitectònic de l'edifici. / J. TORT

Al revés del món

Lleida estrenarà l'any vinent el seu hotel de luxe de la xarxa, l'únic nou previst a Catalunya, tot i les retallades de l'ens estatal

JOAN TORT
Lleida estrenarà l'any vinent el parador a l'antic edifici del Roser. Un hotel de luxe en ple Centre Històric i que disposarà de 53 habitacions dobles, a més de restaurant, *spa* i un aparcament subterrani situat en una reformada plaça de Sant Antoni Maria Claret, al costat mateix del parador.

Sobta que mentre es parla de retallades en inversions, expe-

dients de regulació a la xarxa hotelera estatal o, fins i tot, de la seva privatització, es faci un nou establiment d'aquesta cadena. L'únic nou que Paradores ha previst a Catalunya.

Així, Lleida ha salvat la crisi i l'Ajuntament, que va buscar i negociar aquest projecte, té el compromís de Turespaña i de Paradores per acabar l'obra. En total, hauran estat més de 15 milions d'una inversió que va

començar a a mitjans de 2010.

Això sí, el govern estatal ja va advertir l'any passat que les obres s'alentirien perquè les aportacions anuals s'han retallat. Així, d'una previsió inicial d'obrir al públic a finals de 2012 es passa a l'any vinent i encara sense data concreta. No obstant això, l'Ajuntament de Lleida té el compromís que l'obra no s'aturarà, segons l'alcalde, Àngel Ros.

El parador de Lleida és una aposta municipal. La mateixa Paeria va aprofitar que l'edifici del Roser era de titularitat estatal i que necessitava reformes urgents per redactar el projecte i presentar-lo a l'aleshores ministre d'Indústria, José Montilla. L'Ajuntament ha acordat la convocatòria local per a la contractació de la plantilla i una visió també territorial de l'oferta gastronòmica; lligant-ho amb els programes i rutes turístiques d'aliments de qualitat de Ponent i vins Costers del Segre, segons explicava el regidor de Turisme, Fèlix Larrosa.

El regidor afegia que «interessa molt a Lleida un parador per la marca de prestigi que implica i sobretot per l'oferta en clau internacional, on Paradores té un ampli mercat». I és que Lleida, segons Larrosa, té diversos hotels de qualitat enfocats en el turisme o allotjament de negocis, mentre que en l'àmbit internacional i de vacances o lleure no tant.

L'edifici del Roser és un antic convent del segle XVII. Al 1707, va ser incendiat per les tropes borbòniques durant la conquesta de la ciutat i la majoria de les 700 persones que s'hi havia refugiat van morir. A principis del segle XIX l'edifici va ser desamortitzat. A partir d'aleshores, l'edifici ha acollit diferents equipaments culturals i educatius.

Cada 11 de Setembre, els lleidatans recorden al Roser els caiguts el 1707. Per això, la Paeria va pactar amb el ministeri habilitar un memorial a l'antiga entrada de l'edifici per poder mantenir la tradicional ofrena floral que s'hi celebra per la Diada.

La combinació entre parador estatal i el simbolisme de l'immoble ha provocat el rebuig en alguns sectors de la ciutat, però el projecte segueix endavant.

A més, l'hotel de luxe ha de servir per revitalitzar el Centre Històric i el carrer Cavallers, on s'ubica, que enllaça l'Eix Comercial amb la Seu Vella.

Un any de reforma laboral i 10.900 llocs de treball destruïts a Lleida

El nombre de treballadors afectats per ERO s'ha doblat a la província || Els aturats que cobren ajuda, malgrat créixer la desocupació, s'han reduït en 748 persones

LLEIDA | La reforma laboral aprovada pel Govern de Mariano Rajoy compleix un any amb unes xifres de l'atur i la destrucció de llocs de treball a l'alça i amb unes valoracions dispars. Els sindicats exigeixen retirar-la com més aviat millor i la patronal CEOE demana anar més enllà, revisant el cost de l'acomiadament i les fórmules de contractació. El cert és que l'últim any, les xifres del mercat laboral no han deixat de deteriorar-se. Segons l'Enquesta de Població Activa, s'han destruït a la província 10.900 llocs de treball, mentre que la xifra d'atur registrat al Servei Català d'Ocupació s'ha incrementat en 1.343 persones, fins a un total de 32.974.

Entre els punts més polèmics de la reforma laboral es troba el de la flexibilització dels Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO) ja que, entre altres coses, arriben a no necessitar autorització prèvia de l'administració laboral.

Des de febrer (quan va entrar en vigor la reforma) fins al novembre passat (última dada oficial del ministeri d'Ocupació), a les comarques de Lleida s'han vist afectats per ERO 2.843 treballadors. Gairebé dobla el volum registrat un any enrere, quan van sumar 1.436. En el cas dels ERO d'extinció de contracte, les xifres, tanmateix, s'han reduït, de 354 a 269.

Les ajudes

Tot i que l'atur continua creixent, el nombre de desocupats que cobren ajudes davant la situació de no poder trobar feina,

ATUR

La desocupació registrada en els últims dotze mesos s'ha incrementat en 1.343 lleidatans

contradictòriament, ha baixat. La raó és que cada vegada hi ha més aturats de llarga durada que han consumit les ajudes i persones que encara busquen la seua primera col·locació i, per tant, no han assolit les cotitzacions necessàries per poder rebre-les. En concret, ara cobren la prestació 13.242 aturats de Lleida (530 menys que fa un any), uns altres 8.030 tenen un subsidi (-489) i la renda mínima d'integració assoleix 1.169 lleidatans (+271).

El president de la CEOE, Joan Rosell, és avui al centre de la polèmica.

Rosell dubta de l'EPA i planteja subsidiar alguns funcionaris

Els sindicats carreguen contra el president de la patronal

MADRID | El president de la CEOE, Juan Rosell, va dubtar ahir de la credibilitat que plantegen les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA), que reflecteix que a Espanya es freguen els 6 milions d'aturats, mentre va assegurar que sortiria més barat per a Espanya mantenir alguns funcionaris a les seues cases cobrant subsidis que als seus llocs de treball "gastant bolígrafs i telèfon". Així ho va assenyalar Rosell en declaracions a la Ser recollides per Europa Press, on va puntualitzar que es refereix als funcionaris que continuen ocupant els seus llocs de treball quan, en realitat, no tenen feina efectiva, com aquells que es dediquen a matèries que avui són competències cedides a les comunitats autònomes. En qualsevol cas, Rosell demana "eficàcia control, auditoria i avaluació" al sector públic, igual que a l'empresa privada. Insisteix que Espanya necessita reformes "amb

majúscules", no només de l'administració pública. "Si no ho fa, entrarà en declivi", va alertar. Rosell va criticar les dades de l'EPA per ser el resultat d'una enquesta i no un registre real de noms i cognoms com l'atur registrat. De fet, va afirmar que li dóna més credibilitat a la dada del ministeri d'Ocupació, que frega 5 milions d'aturats, que a la de l'INE, que eleva la xifra a 6 milions.

LES REACCIONS

Sindicats

■ Cándido Méndez (UGT) va dir que Rosell parla més d'ideologia que d'economia. CCOO veu "deplorables" les declaracions del president de la CEOE per alimentar els sectors "més ultramuntans".

PSOE

■ El PSOE va afirmar que ahir era un dia de dol pel primer any de reforma laboral i va demanar a Rosell que vagi amb compte amb les seues paraules, perquè no es pot minimitzar el problema de l'ocupació i generar por a perdre la feina.

Va qualificar d'"esgarriats i escandalosos" l'atur a Espanya. "Als joves els estem robant el futur", va alertar, després de considerar que caldria preguntar a aquests joves si preferixen estar aturats o treballar dos hores. "Tot el món diu que els minijobs són dolents, però ningú no dóna una alternativa diferent", va afegir.

Aquestes declaracions li van servir a Rosell per rebre una allau de crítiques, des dels sindicats, que l'acusen d'emprendre una campanya de descrèdit contra els funcionaris, fins l'oposició i l'INE, que fa l'EPA. El PSOE es pregunta "per a què serveix" Rosell si només planteja "retallades" de drets laborals i llança "desqualificacions".

09/102120-13 Serke